

مبلغه باسواد مانع ترویج خرافات در مجالس بانوان است

«فاطمه معروفی» مبلغ طرح «فلاح» در شهر قدس -قلعه حسن خان- است که این روزها در زینبیه محل سکونتش فعالیت‌های گسترده مذهبی را با رعایت تمام پروتکل‌های بهداشتی انجام می‌دهد. جلساتی که با استقبال بسیار خوب مردم محل روبه‌رو شده است. این مبلغه با اذعان به اینکه گاهی در جلسات ویژه بانوان چه عزاداری، چه مولودی، خانم‌های مداح ترویج خرافات می‌کنند، می‌گوید: «حضور مبلغه‌های تحصیل کرده و باسواد می‌تواند در جلوگیری از ترویج خرافات بسیار مؤثر باشد. اصولاً مداحان ما سخنران نیستند و برای مجلس زنانه بیشتر از افرادی دعوت می‌شود که تنها صدای خوبی دارند و بلد هستند مجلس را به‌اصطلاح به‌خوبی گرم کنند. خانم‌هایی که در این مجالس شرکت می‌کنند، اگر خرافه‌ای ترویج یا حرف بی‌اساسی زده شود، توسط آن‌ها به خانواده‌هایشان منتقل و به‌تدریج این خرافه گسترده می‌شود. هر چند مبلغه‌هایی داریم که سواد حوزوی دارند و سال‌ها درس خوانده‌اند، حضور این افراد در مجالس مذهبی غنیمت بزرگی است. این‌ها هم مداحی می‌کنند و هم سخنران خوبی هستند؛ به شرطی که مبلغه قوی باشد و مجلس را به‌خوبی جمع کند. حرف خوب با طبیعت آدم‌ها سازگار است و روحیه آدم‌ها حقیقت‌طلب است و می‌پذیرند. بی‌شک حضورشان تأثیر گذار است». این مبلغه به کمبود نیرو در شهر قدس اشاره می‌کند و ادامه می‌دهد: «متأسفانه ما در محل خودمان از این جهت کمبود داریم. من خودم هم مبلغ و هم مداح هستم. محال است جایی بروم و سخنرانی نکنم و هر بار که مجلسی می‌روم از باز خوردها می‌فهمم که تأثیر مثبت داشته است. اگر جایی تنها من را به‌عنوان مداح دعوت کنند، عذرخواهی می‌کنم و نمی‌پذیرم؛ چون هدفم آگاهی‌بخشی است. حس می‌کنم وقتی مستمعان من چیزی یاد بگیرند، قطعاً مجلس اصطلاحاً بیشتر به آن‌ها می‌چسبد و می‌گویند چقدر خوب بود امروز به این جلسه رفتیم و چیزی یاد گرفتیم».

کنید بعد سخنران پایین می‌رود دستش روی سینه‌اش نمی‌خورد. به مداحان می‌گویم وقتی می‌توانید مداح خوبی باشید که نوکر خوب، سینه‌زن و گریه‌کن خوبی باشید. طرف مداحی می‌کند توقع دارد مردم از گریه شهید شوند، اما خودش سینه هم نمی‌زند. سخنران هم همین است آنچه بالا می‌گوییم مردم توقع دارند این را ببینند، اما طرف آن بالا خوب صحبت می‌کند و پایین که می‌آید نمی‌شود باهاش صحبت کرد».

به‌روز صحبت کنیم

این مبلغه که در حال تحصیل در دانشگاه فقه و حقوق است، به مسئله ارتباط نگرفتن اشاره می‌کند و می‌گوید: «عزیزانی داریم که با وجود علم زیاد همه‌جور فهم صحبت نمی‌کنند. اگر مبلغ هستید با علم روز آشنا باشید. بچه دهه ۹۰ با واژه‌هایی که چهل سال پیش صحبت می‌کردی، پای مجلس نمی‌آیند. یک سخنران باید روان‌شناس خوبی باشد و به‌خصوص با جوان‌ها ارتباط بگیرد. ظاهر آراسته و به‌روز خیلی اثر گذار است. می‌گویند خرقة پوشی نزد امام جعفر صادق (ع) آمد. امام لباس ۷۰۰ درهمی تنش بود. خرقة پوش به امام اعتراض کردند که پدرت امام علی (ع) به لباس و کفشش وصله می‌زده، تو چرا لباس گران قیمت می‌پوشی؟ امام فرمودند: اگر ما هم در زمان پدرمان امیرالمؤمنین بودیم همان لباس وصله‌دار را می‌پوشیدیم و اگر امیرالمؤمنین علی (ع) در زمان ما بود، همین لباسی را می‌پوشید که من پوشیده‌ام. همه این‌ها به ارتباط‌گیری کمک می‌کند». او تعریف می‌کند: «یک منبری خاطره‌قشنگی تعریف می‌کرد می‌گفت از منبر پایین آمدم؛ یکی از لوطی‌های قدیمی به من گفت: فلانی یک زمانی مرحوم شیخ احمد کافی در مهدیه تهران یک صاحب‌الزمان می‌گفت در و دیوار می‌لرزید و آن همه عرق خور پای منبرش می‌نشستند. حالا شما خروجی منبرت چیست؟ این حرف من را خیلی تکان داد. خروجی ما چیست؟ در کل این حرف‌ها خروجی دارد یا نه؟ ان‌شاءالله خدا همه را یاری کند».

هنر سخنرانی را بلد باشیم

خانم وسیله به نکته مهمی درباره هنر سخنرانی اشاره می‌کند. او می‌گوید: «سخنرانان ما اغلب تحصیلات و علم دارند، اما هنر ارتباط‌گیری با مستمع را ندارند. برای هر سنی نمی‌توانند حرف بزنند. در هیئت از ۷ ساله تا ۷۰ ساله می‌آید و هنر سخنران این است که همه را جذب کند. آقای قرائتی ۴۰ سال است در تلویزیون تفسیر قرآن دارد. به قول بنده خدایی صحبتش مثل شیر می‌ماند و به مزاج همه می‌سازد. یک سخنران باید بتواند برای جوان و نوجوان صحبت کند. این هنر سخنران است. گاهی سخنران هنر ارتباط‌گیری، هنر بدن و کاریزما ندارد. جذابیت ذاتی است. اگر کسی جذابیت ندارد باید اکتسابی به دست بیاورد. این همه ما احکام و شکایات نماز گفتیم بپرسید کی بلد است؟ گاهی سخنران انرژی ندارد یا در شأن خودش نمی‌داند. بعضی از سخنرانان ما مردمی نیستند؛ بالای منبر خیلی خوب حرف می‌زنند- این‌ها تجربه خودم در جوانی است- خیلی قشنگ صحبت می‌کنند که مستمعان شیفته‌اش می‌شوند، اما وقتی پایین می‌آید با یک من عسل نمی‌شود او را خورد. من سخنران می‌گویم در مجلس امام حسین (ع) مانند مادر بچه مرده گریه

